

**Rapport fra møte i komitéen for World Service LVF
Beit Jala, Palestina 27.-29.1.2016
ved komitémedlem Jenny Skumsnes Moe**

World Service er Det lutherske verdensforbunds humanitære organisasjon, med prosjekter i 32 land. Primærfokuset er på flyktninger og humanitært katastrofearbeid. I tillegg forvaltes også sykehuset Augusta Victoria på Oljeberget i Jerusalem. Dette er ett av seks sykehus på palestinsk side som betjener Vestbredden og Gaza og leverer helsetjenester primært innenfor kroniske lidelser. Komiteen for World Service består av rådsmedlemmer i LVF og representanter fra bistandsorganisasjoner som donerer midler til World Service.

Årets januarmøte fant sted i Beit Jala, Vestbredden, i tilknytning til en av menighetene i Den evangelisk lutherske kirke i Jordan og Det hellige land. Dette er kirken til presidenten i Det lutherske verdensforbund, biskop Munib Younan. Han deltok på deler av møtet, og konflikten mellom Israel og Palestina, som nå er inne i sitt femte tiår, satte naturlig nok sitt viktige preg på oppholdet.

På agendaen sto mange viktige punkter som ble presentert og drøftet:

- *Vi bør bli bedre på å fronte samarbeid.* Direktør Maria Immonen trakk frem mange viktige punkter i sin rapport, blant annet det viktige samarbeidet LVF har i humanitært arbeid med aktører som Caritas, Islamic Relief Worldwide og UNHCR. Vi trenger et økt fokus på å fronte samarbeidet vi er en del av, på tvers av religioner og organisasjonsform. En nyhet som ble sluppet på møtet, er en stadion-event som skal holdes av World Service og Caritas i Sverige i oktober dette året, der paven skal delta.
- *ACTs fremtid.* Det foregår nå viktige samtaler omkring ACT (Action of Churches Together) sin organisasjonsform. En forandring må til fordi dagens struktur og ambisjonsnivå har et for høyt kostnadsnivå i forhold til innbetalinger fra medlemsorganisasjonene. Vi ønsker å beholde fokus på både advocacy, utvikling og humanitært arbeid, men noe må nedreguleres for å kunne fungere videre. Man ønsker et sterkt felleskap med mange nedslagsfelt, samtidig som det per nå er svært ujevnt når det gjelder hvem som betaler medlemskapsavgift, og hvem som sitter med makt. Hvordan avgiften er regulert, er også et diskusjonsmoment, da «income based fee» som er det gjeldende systemet, ikke godt nok fanger opp den varierte økonomiske virkeligheten til de forskjellige medlemmene.
- *Landprogram.* Vi gikk gjennom rapporten for landprogrammene og godkjente tre nye landstrategier for perioden 2016-2021 for Sør-Sudan, Etiopia og Mozambique. I de to førstnevnte programmene er internt fordrevne, flyktninger, utsatte kvinner og mennesker med funksjonshemninger klare målgrupper. I Mozambique er tørke og flom store utfordringer. Alle tre programmene har en målsetning om å knytte seg enda sterkere til lokale aktører.

Komiteen var også på omvisning i Augusta Victoria-sykehuset (AVH). AVH driver et uvurderlig tilbud innen kreftbehandling, diabetsoppfølging og dialyse/nyresviktbehandling, og det mottar støtte fra aktører som USAID, EU, Islamic Solidarity Fund og Kirkens Nødhjelp. Før ble kreft som hovedregel oppdaget for sent til å kunne kurere; kreften hadde allerede spredd seg til flere organer med lindrende behandling som eneste alternativ. I dag er dette snudd, og stadig flere kommer til behandling på et kurativt stadium. I krig og konflikt er det ofte de store akutte skadene vi tenker på, som følge av skudd, bomber og andre former for

angrep. Men kroniske sykdommer er også en svært stor årsak til dødsfall, da krig og konflikt ofte fører til sammenbrudd i medikamenttilgang og helsetjenester. Dialyse ved nyresvikt for eksempel, krever 3,5 timers lang behandling fire ganger i uken. Diabetes krever konstant tilgang på insulin og utstyr for å måle blodsukker. Kroniske sykdommer er også en av hovedårsakene til at folk må legge på flukt fra konfliktområder. I Øst-Jerusalem har de kommet langt, men fortsatt er manglende tillatelse for innreise til Øst-Jerusalem fra Gaza og Vestbredden et hinder for god behandling og tidlig diagnostikk.

Refleksjon:

Under møtet ble det nevnt at alle de største humanitære bistandsorganisasjonene nå forbereder seg på en tredje verdenskrig. Undertegnede ble litt paff, men med flyktningetall som tangerer andre verdenskrig og utbredt militær opprustning, er det kanskje naivt å ikke forholde seg til muligheten, og samtidig gjøre hva man kan for å unngå dette. Vi må løfte frem samarbeid på tvers av religioner og land, komme med håpshistorier, gi økt fokus på religiøst dialogarbeid og på vennsapsavtaler med kirker omkring i verden og bidra på alle måter vi kan for å redusere gruppediskriminering og fremmedfiendlighet. Samtidig må vi svare på frykt og ikke fordømme menneskers redsel, men gjenkjenne den og adressere den der den kommer til uttrykk som fremmedfrykt. Vi står overfor store utfordringer som verken kan ignoreres, rosemales eller bagatelliseres, og vi må gjøre vårt for å være i forkant av en utvikling i Norge der demokrati, religionsfrihet, åpenhet og nysgjerrighet kan være de ledende kreftene.